

Вратата на главния входъ е висока около два и половина метра и се затваря освенъ съ голѣмитѣ пирони, пѣхнати по третѣ голѣми резета, но още съ две дебели около 10—12 см. греди, наречени на турски гермета, влизащи въ специално оставени по стената четвъртити дупки, дълбоки споредъ дължината на тия греди. Тѣзи греди, едната въ горната, а другата въ долната частъ на вратата, се изтеглятъ отъ мѣстото си, минаватъ задъ вратата по цѣлата ѝ широчина, и краятъ имъ се забива въ противоположната страна, гдето има сжщо такива отдѣлни дупки. По този начинъ затварянето на вратата е сигурно и отварянето ѝ е невъзможно.

Въ антрето на този входъ подътъ подъ стълбата е постланъ съ голѣми квадратни много здрави тухли съ размѣри 40×40 сантим. Почти въ всѣка къща въ външната лицева стена, близу до главния входъ, има по една голѣма и две малки хириди (ниши), намиращи се подъ стълбата на главния входъ, които хириди сж засводени и добре измазани. Въ голѣмата хирида могатъ да се събератъ 2—3 души, а въ малкия — единъ човѣкъ, но седнали.

Предъ главния входъ отвънъ има забитъ добре издѣланъ граниченъ камѣкъ, нареченъ на турски „бенекъ таши“, служещъ за стѣпване при качване на коня.

Стѣпалата на „голѣмата стѣлба“ за изкачване на горния етажъ, на брой 15—20, сж построени отъ цѣли дебели джбови или брѣстови греди съ размѣри: 30—35 сантим. широчина, 20—25 сантим. височина и около 160—175 сантим. дължина. Стѣлбата е права, безъ пречупване.

Съ изкачването въ горния етажъ се влиза въ едно обширно помѣщение, наречено хаеъ или чардакъ, съ приблизително 8—10 м. дължина и почти сжщата широчина. Височината е повече отъ 4 м. Въ хаеа има доста широкъ миндерликъ, постланъ съ килими, черги или губери, а на около има наредени голѣми възглавници или домашно тъкани или направени отъ специаленъ платъ, нареченъ „дамаскъ“. Възглавниците сж покрити съ тънко бѣло, бродирано на края платно.

Таванътъ на хаеа, както и на други нѣкои стаи, е или съ гипсова украса, или съ рѣзбарска (дограма). До хаеа се намира друга една стая, смѣжна съ него, наречена „одаята“, която е доста обширна и се простира надъ самата „голѣма стѣлба“. Одаята е комфортно мебелирана и служи, както и хаеа, за приемане гости. При много гости мжжетъ се канѣха на хаеа, а женитѣ въ — одаята.

Въ хаеа има друга врата, водеща въ вътрешността презъ единъ коридоръ, широкъ 2½ м. и дълъгъ 5—6 метра. Коридорътъ, нареченъ на грѣцки *χωρίσμα* — раздѣлителъ е тъменъ, освѣтлява се отъ отворенитѣ врати, и отъ дветѣ му страни има по една стая. Едната, отъ дѣсната страна, наречена „голѣмата стая“, е добре мебелирана и служи за спалня и за приемане гости. Противоположната стая се казва „прустъ“ и обикновено въ нея се държатъ сандѣцитѣ съ дрехи, постелките, зимнитѣ съестни провизии, чиниитѣ и стѣклариитѣ, които се употребяватъ само за гости и пр. Преди влизането въ голѣмата стая има едно малко антре, отъ лѣвата страна на което има врата на единъ долапъ или килеръ, простиращъ се по цѣлата дължина на голѣмия тъменъ коридоръ и въ него има добре маскиранъ входъ, водещъ въ едно подземно скривалище. Слизането въ скривалището става по извита стѣлба, по която за сигурностъ има още най-малко две врати при извивките, които врати сж направени отъ дебели, добре обковани джбови дъски. Скривалището е обширно и високо. По стениитѣ му на височина 1½ м. сж прокарани успоредно нѣколко греди за туряне сандѣци или пѣкъ се нареждатъ